

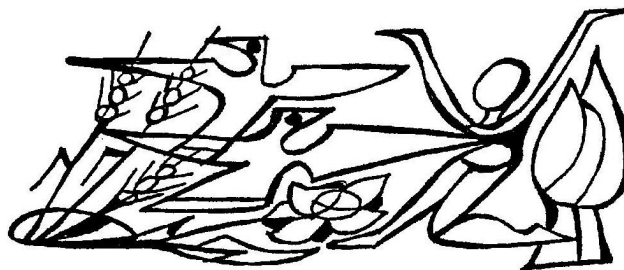
**VIERING VAN DE
DRIE EN DERTIGSTE ZONDAG
DOOR HET JAAR**

*Een kind is
zoveel dichterbij de aarde
en de hemel zo nabij.
Het komt er nog maar net vandaan.*
(Willem Nijhoff)

DOOP VAN NIELS
MAANDAG 29 MEI 2006
GEBOREN TE TILBURG

ZOON VAN
BAS EN JUDITH
VERHOEVEN - VAN HAAREN

EN PETEKIND VAN
FERDI VAN HAAREN
EN JORIS VERHOEVEN

VOORAF

Orgelspel

AANHEF

*Heer een nieuw geboren kind; 3c.
S. de Vries/W. Vogel*

WELKOM

Hoe vanzelfsprekend liefde
en hoe onmenselijk haat -
hoe misplaatst wantrouwen
en hoe waanzinnig geweld is, -

hoe het leven stoelt
op grenzeloos vertrouwen -

hebben mensen de eeuwen door
afgelezen van kinderen:
blijk van het diepste
roep om het liefste
wat in hen leeft.

Hoe druk ook bezig
en aanhoudend in de weer, -
de geboorte van een kind
zet de tijd even stil en maakt
ons bewust van het wonder
dat we mogen beleven.

Bas en Judith,
welkom vanavond hier
in ons midden met jullie kind.
Welkom jullie oma, ouders, naasten;
welkom u allen, omwille van elkaar
hier samen, in Gods naam. +

LIED.

Heer een nieuw geboren kind; 1c.

IN EIGEN HART

't Is goed in 't eigen hart te kijken
nog even voor het slapen gaan,
of ik van dageraad tot avond
geen enkel hart heb zeer gedaan;

of ik geen ogen heb doen schreien,
geen weemoed op een wezen lei;
of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei;

en vind ik in het huis mijns harten
dat ik een droefenis genas,
dat ik mijn armen heb gewonden
rondom een hoofd dat eenzaam was

dan voel ik op mijn jonge lippen
die goedheid als een avondzoen . . .
't Is goed in 't eigen hart te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

BEZINNING.

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Kleine kinderen weten zoveel minder,
maar beleven zoveel meer.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Kleine kinderen zijn niet bij machte,
maar binden en boeien des te meer.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Kleine kinderen kunnen niet praten,
maar hun lach spreekt boekdelen.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN,
ONTFERM U OVER ONS.
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

GEBED.

*Een kind
schreit het leven binnen
slaapt, jammert -
lacht voor 't eerst.*

*Een kind
kraait en kroelt,
hoort woorden, maakt taal -
begint een eigen verhaal.*

*Een kind
drukt zich op,
strekt de armen uit -
zet een stap voor 't eerst.*

*Ergens heen toch . . .
Nader tot ons, nader tot U
in tijd en eeuwigheid.*

AMEN.

Kort orgel

*Intussen
doopkaarsen van
Judith en Bas
vanaf paaskaars ontstoken*

LIED

K.: Bloemen, mensen ze komen en gaan,
blijven kort, blijven lang; *t.: P. Verhoeven*
ze hebben hun tooi, hun eigen trots.

A.: **Maar één is het leven
uit één bron geboren
van één adem beziel
als één brood gedeeld.**

EEN KIND

Naar Michel van de Plas

Iets aan een kind heeft vleugels:
alsof het van boven kwam;
alsof het de ziel van een engel
mee naar de aarde nam.

Alsof het, hier neergestreken,
natrillend van zijn vlucht,
ons een groet kwam brengen
uit de hemelse lucht.

Iets aan een kind wil vliegen,
zolang het leven mag;
iets heeft er altijd heimwee
naar de eeuwige dag.

Lachend en huilend heimwee
waar het nooit van geneest;
zo is het nu, zo zal het zijn
zo is het altijd geweest.

LIED

K.: Dieren, mensen ze kruipen en lopen,
rennen voor hun leven en leggen zich
tenslotte moe gestreden neer.

A.: **Maar één is het leven
uit één bron geboren
van één adem beziel
als één brood gedeeld.**

HET EVANGELIE

Marcus 10,13-16

Mensen brachten kinderen bij Jezus. Ze wilden dat hij ze aanraakte. Maar zijn volgelingen probeerden hen nogal nors bij hem weg te houden. Toen Jezus dit merkte zei hij verontwaardigd: 'Laat de kinderen bij mij komen; hou ze niet tegen. Want aan hen die zijn zoals zij behoort het Koninkrijk Gods. Want ik zeg je: wie het Koninkrijk Gods niet aanneemt als een kind, zal er van z'n leven niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen, zegende hen en legde hen de handen op.

In Jezus' geest hebben dichters en denkers later verwoord wat een kind in mensen wakker roept. 'Het kind heeft geen moeite om achter de sluier van wat het ziet te zien Die niet te zien is. Je zou zeggen,

dat het gisteren nog in Gods nabijheid was', schreef de Engelse bisschop John Newman. 'Een kind is zoveel dichter bij de aarde en de hemel zo nabij. Het komt er nog maar net vandaan', zei Willem Nijhoff. 'In de eerste lach van een kind komt uit een andere, niet zo vermoeide en drukke wereld een bemoedigende wijsheid naar ons toe' schreef Cornelis Verhoeven uit Udenhout.

Hoe betrouwbaar het leven en hoe stellig onze hoop, las Jezus en velen met hem de eeuwen door van kinderen af.

LIED

*Huwelijkskaars
van Judith en Bas
ontstoken
aan hun doopkaarsen*

K.: Vogels, mensen ze praten en zingen,
ze lokken en krijzen tot ze
mettertijd allen verstillen.

A.: **Maar één is het leven
uit één bron geboren
van één adem beziel
als één brood gedeeld.**

OVERWEGING

Tranen geschreid met deze of die bedoeling
zijn onechte, krokodillentranen.
Oprecht zijn de tranen
die je niet bedwingen kunt.

Lachen met deze of die bedoeling
is slechts een vreemde grimas.
Oprecht is de lach
die je niet houden kunt.

Applaus met deze of die bedoeling
is loos kabaal, beleefdheidshalve.
Oprecht is het applaus van handen, die
tintelen van ontroering en enthousiasme.

Je kind laat je niet dopen
met deze of die bedoeling.
Je wordt ertoe genoodzaakt van binnenuit
door het mysterie, het wonder datje beleeft.

*Orgel
enkele akkoorden*

Op meerdaagse hippische concoursen wordt vaak één dag gereserveerd voor 'ladies-day'. Dan verschijnen de dames met de meest vreemde hoofddekseis op, rond het parkoers, Om de mooiste van het land en de origineelste van de dag te zijn, gaan sommigen daarbij zover en dossen zij zich dermate uitbundig uit, dat ze 'onder hun hoedje gevangen zitten', zijwind gevoelig worden en nog nauwelijks in staat zijn een blik naar boven, ten hemel te slaan.

Jullie beiden, Bas en Judith,, kennen dit tafereel.
Het doet denken aan de act van Toon Hermans
- jullie eveneens van haver tot gort bekend -
waarin hij geassisteerd wordt door zijn zoon Maurice
die als 'toneel-stagiaire' een doos mag vasthouden
met allerlei exotische hoofddeksels.
Als eerste haalt hij er een oud model Duitse
soldatenhelm uit te voorschijn die hem, zoals
de hoeden van sommige ladies, over oog en oor valt.
Hij ziet geen steek en hoort nog nauwelijks iets.

Met de hoeden op Ladies-day en de helm die
Toon Hermans over het gezicht zakt en hem het zicht
op wat er om hem heen gebeurt ontnemt.
zou je onze tijd kunnen vergelijken, -
waarin mensen het zo ontzettend druk hebben en zo
bezig zijn mét en wedden óp bedenken, plannen en
maken, dat het zicht op leven, op samen-leven,
op wat echt van waarde en van belang is
verduisterd raakt en 'uit 't zicht verdwijnt'.
Vaak hebben we niet meer in de gaten, hoezeer
denken en doen, veel en .nog meer, haasje-rep-je
't eigen, 't gezins- en openbare leven beheersen.
Maar het leven zelf roept ons tot de orde
op momenten die diep ingrijpen en aangrijpen, -
zoals het heengaan van een dierbare mens en zeker
- wat jullie, Bas en Judith, hebben mogen meemaken -
de geboorte van je eerste kind en wat je nu
dagelijks voor je ogen ziet gebeuren.
Dan ga je toch meevoelen met wat Cornelis
Verhoeven meemaakte en ook kon verwoorden:

*'Wie een kind voor het eerst ziet lachen,
weet ineens niet meer zo precies
waar kinderen vandaan komen en of
wat er gebeurt allemaal wel zo gewoon is . . .'*

Een pas geboren kind laat ons beseffen, dat wij
mensen allen samen delen in het ene gegeven leven, -
dat wij daarom verantwoordelijk zijn voor elkaar,
vooral voor de minsten, kleinsten, -dat dit leven een
zin heeft die ons te boven gaat en niet in woorden te
vatten is, - dat het een Hart heeft waarnaar we
slechts kunnen reiken én waarop we volkomen
mogen vertrouwen.
Een samenleving die niet tast en reikt naar dit
dieper, hoger en verder, zal op termijn - we gaan
het weer beseffen - verstikken, verlamd raken.
Daarom, Bas en Judith, zijn wij blij dat jullie
vandaag, hier temidden van ons allen,
de geboorte van jullie zoon wilt vieren.

*Orgel
enkele akkoorden*

*Niet om te doen wat
sinds jaar en dag te doen gebruikelijk is -*

*niet om hun kind,
voordat het kan kiezen of meepraten,
in te lijven of tot iets te verplichten,*

maar

*om het te wijzen op de weg van Liefde
die Jezus van Nazaret ging
en het grenzeloze vertrouwen aan te prijzen
vanwaaruit Hij leefde en werkte, -*

*om het wonder van het leven te vieren,
hun stellige hoop uit te spreken en
hun kind het allerbeste toe te wensen,*

*daarom staan mensen stil
bij de geboorte van hun kind
en dopen ze het in Gods naam
met water, bron van alle leven.*

*Judith en Bos komen met hun kind
en peter en meter tot bij de doopvont*

Lied.

*Kijk het water; 2c.
A. Bosch/W. Vogel*

ZIJN NAAM.

Pastor

Ontroerd door de geboorte van een kind
en verwonderd om de heerlijkheid
van alles wat groeit en bloeit -
verbijsterd soms om leed en lijden
maar opgetogen om al wat deugd doet -
zoeken mensen naar hart en ziel
van hun en alle bestaan.

En zij schreven:

'In den beginne waren man en vrouw,
Adam Eva, mensen -
geschapen uit het hart van het leven
om elkaar terzijde te staan.

Ze bekenden zich tot elkaar en
werden één van ziel en lichaam -
één in hun kind, de nieuwe mens.'

Alles om hen heen,
ook hun kinderen, gaven ze een naam,
om ze te kunnen beroepen en
om te weten wie wie is.

Bas en Judith, zeg ons
hoe jullie zoon in de lange keten
van geslacht op geslacht
gekend en genoemd zal worden.
Zeg ons de naam
waarmee hij door het leven zal gaan
en wij hem kunnen groeten.

Wij noemen onze zoon Niels;
we vinden dit een mooie naam.

Bas

Het komt van Nelis, van de
eeuwenoude naam Cornelis.
Die naam betekent 'gehoornde'
en kwam en komt heel vaak voor
in deze streek en onze familie.
Cornelis is de tijden door
aangeropen tegen kinderziekten.
Wij hopen dat onze Niels
zich weren zal en dat hij
anderen weerbaar maakt.

Lied.

Kijk het water; 2c.

EEN VAN ALLEN

Pastor

Hoezeer Niels jullie ook eigen is,
toch weten en beseffen jullie, dat hij
met allen deelt in het éne leven.
Hoe groter hij wordt, hoe meer
hij zijn eigen gang zal gaan
en onder de mensen komt, -
van wie jullie hopen dat ze hem
op handen zullen dragen.
Geef Niels daarom uit handen
om hem te kunnen dopen
met Levend Water - de Bron
uit wie hij en alle leven is geboren.

*Niels aan Joris
uit handen gegeven*

Lied.

Kijk het water; 1c.

DE DOOP

Niels, gegroeid uit ons,
geboren uit het leven -
uit een Hart dat ons
oneindig ver te boven gaat,
maar in ons klopt en de eeuwen door
goddelijke namen is gegeven,
Schepper, Vader wordt genoemd.
Niels, ik doop je in zijn naam.

Vader

*Een handvol water
over zijn hoofdje*

Niels, ons toevertrouwd
om je te laten gaan in het spoor
van de mens-zoals-bedoeld:
Jezus van Nazaret, timmermanszoon
die het leven voluit vertrouwd,
het onvoorwaardelijk trouw was
en God een zoon,
ons een naaste is geworden.
Niels, ik doop je in zijn naam.

Moeder

*Een handvol water
over zijn hoofdje*

Niels, mens met en onder ons *Pastor*
om de lange gang van de tijd,
door Gods geest bezield onderweg
vanwaar en waarheen niemand weet,
tot alles zal zijn voltooid
en aan het licht komt.
Niels, ik doop je in zijn naam,
in de naam van de Helende Geest.

A.: Amen, zo zijt het.

*Een handvol water
over zijn hoofdje*

*De dopeling overgedragen
aan zijn ouders en
zijn hoofdje gedroogd*

BELIJDENIS

Lied.

*Die ons schiep
Sytze de Vries/Willem Vogel*

*Allen terug
naar hun plaats*

ONDERBREKING

Brood en Beker
collecte, orgelspel

BROOD EN BEKER

*In het brood is het graan,
de akker, de wassende maan.
de brandende zon;
is de boer die ploegt
de hand van de bakker.
In het brood is de Bron
en proeven wij het geheim
van de Ene in het al.
(Hein Stufkens)*

Hier bij elkaar om
zondag en nieuw leven te vieren,
vragen wij u te denken
aan die ziek zijn; aan die hen bijstaan -
vragen wij u te bidden voor die Niels
en ons van hier zijn voorgegaan,
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:

Wie gedenkt, dankt;
wie dankt, gedenkt die leven.

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

Lied.

P. Verhoeven/W. Vogel

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

De zon brengt warm de dag aan het licht,
hult de avond in schemer;
maan en sterren blinken in de nacht,
verbleken bij het gloren van de ochtend.

Bergen rijzen tot boven de wolken;
bomen wortelen diep,
reiken wuivend hemelhoog;
zeeën golven tot voorbij de einder.

Vogels zingen het licht tegemoet,
groeten het donker en zwijgen;
bloemen bloeien veelkleurig fier,
buigen het hoofd mettertijd.
Het ontroert wie ziet en hoort
spréékt en raakt ons -
verwant als we zijn aan de aarde
en verweven met U, van Wie zij spreekt.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

Mensen komen en gaan
belevan lief en leed;
genieten geluk en
krijgen het zwaar te verduren.

Ze werken en doen
zolang het gaat, zo goed ze kunnen.
Ze zoeken elkaar, willen vrede,
sprekende stilte, met rust gelaten.

Van woestijn maken ze akker,
herbouwen op ruïnes hun stad.
En hoe ook getroffen lamgeslagen,
ze staan weer op en vervolgen hun weg.

Mensen zichzelf een wonder:
hoe zij zoeken en reiken naar U,
vanwaar ze zijn, waarvoor ze doen
en naar Wie onderweg.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

Één kwam er in de wereld
die de hemel op aarde zag,
een rijk van recht en gerechtigheid.

Één die niet deed dan goed;
van geweld niet wilde weten,
omzag naar zwak en gekwetst.

Één die ondanks alle schijn en ongeloof
trouw en onbevangen leefde
in het volste vertrouwen.

In hem herkennen wij
onze ware aard; zien we U,
de Eeuwige in de tijd.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

Hij heeft zijn testament gemaakt,
brood genomen en gedeeld:
brood, het leven gegeven
met al zijn zoet en zuur;
brood, ons kwetsbaar broos bestaan
dat eens zal zijn geheeld.

Hij heeft zijn visioen en leven
aan die bleven in handen gegeven;
de beker, tot de bodem toe gedronken,
overgedragen aan die na hem komen;
tot wat wij hopen vervuld zal zijn.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

Zo'n vertrouwen
is leugen en geweld te machtig,
in geen graf of dood te vangen.

Zo'n vertrouwen
brengt alles aan het licht
en in liefde tot voltooiing.

Zo'n vertrouwen
laat de aarde glanzen van U,
de Eeuwige, God en Goed.

Bid dan zoals hij,
God een zoon ons een naaste,
gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING

LIED.

*Bas en Judith komen met Niels
en peter en meter naar voren*

GEBEDEN.

Om vrede en veiligheid vragen wij;
om een thuis
waar Niels en wij gedijen kunnen.

Om groei en bloei bidden wij;
om alle vertrouwen
bij wat hem en ons wacht.

Om sterke benen bidden wij,
die hem en ons kunnen dragen,
wel en wee van alle dag stutten.

Wij danken U, in wie al wie leeft
en al wat is zal worden voltooid.

Lied.

*Een zee van mensen
A. Bosch/W. Vogel*

KRUISTEKEN

Pastor

Niels,
Een mens die geeft of ontvangt
spreidt zijn handen en armen,
tekent zich als een kruis.
Ik teken jou met het kruis van hem .
die ten einde toe zijn weg is gegaan
en zich aan geen kwaad gewonnen gaf.
Ik zalf je met zijn kracht en vuur, +
opdat je staande blijft en
anderen overeind zult helpen.

Lied.

Een zee van mensen

DOOPKLEED

Peter

Zoals 's ochtends de dauw
over de velden hangt -
de aarde zich overdag
met een bloemendeken tooit -
zoals 's avonds de schemer
een sluier over het land legt -
zo, Niels, leggen wij over jou
een wit kleed, dat je warm houdt
en niemand krenken mag.

*Doopkleed
over Niels gelegd*

DOOPKAARS

Niels,
ster die rijst, vuur dat vlamt.
zonnetje in huis, -
we geven je een kaars
ontstoken aan paaskaars en
huwelijkskaars van je ouders.

Houd het licht brandend;
ga ermee het leven door.
Kijk uit waar je loopt
en licht ons bij.

*De doopkaars
aan huwelijkskaars van
Bas en Judith ontstoken
en aan vader gegeven*

*Allen terug
naar hun plaats*

Lied.

Een zee van mensen

Niels, Bas en Judith
het ga jullie samen goed.
Zij gezegend jullie drieën
en wij allen in de naam van
Vader, Zoon en Heilige Geest.

Pastor

A.: AMEN,

*Judith en Bas
verlaten met Niels
de kerk*

MEEGEGEVEN.

Lied.

*Wonen overal nergens thuis
H. Oosterhuis/Trad.*

ORGELSPEL